เรื่องเสร็จที่ ๗๑๑/๒๕๕๒

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ขอหารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

การเคหะแห่งชาติได้มีหนังสือ ลับ[๑] ที่ พม ๕๑๓๓/๐๒๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอหารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ สรุปความได้ว่า

๑. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือแจ้งให้การเคหะแห่งชาติดำเนินการให้มีการชดใช้เงินคืนให้แก่การเคหะแห่งชาติ กรณีที่ตรวจสอบการดำเนินการจัดซื้อที่ดินของการเคหะแห่งชาติเมื่อปีงบประมาณ ๒๕๓๙ แล้วพบว่า การดำเนินการจัดซื้อที่ดินบริเวณคลอง ๑๑-๑๒ ตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ของการเคหะแห่งชาติ นั้น มีพนักงานซึ่งมีหน้าที่ซื้อทำจัดการ หรือรักษาทรัพย์ใด ๆ ใช้อำนาจโดยทุจริต ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริตของพนักงานองค์การของรัฐ เนื่องจากเจ้าหน้าที่กองที่ดิน คณะกรรมการจัดซื้อที่ดิน ผู้ว่าการการเคหะแห่งชาติ และคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติในสมัยนั้น มิได้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง และแนวทางการปฏิบัติในการจัดซื้อที่ดินที่คณะกรรมการการเคหะแห่งชาติกำหนด ทำให้ราชการได้รับความเสียหาย

๒. การเคหะแห่งชาติจึงรายงานให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับทราบและพิจารณาสั่งการ เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด พร้อมทั้งได้แจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบ

๓. วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๒ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือถึงการเคหะแห่งชาติ ว่า การดำเนินการให้มีการชดใช้เงินคืนแก่การเคหะแห่งชาติกรณีข้างต้นมีเหตุอันควรเชื่อว่าความเสียหายเกิดจากการกระทำของคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติด้วย เนื่องจากคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติเป็นเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น เช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง เป็นต้น ต้องปฏิบัติตามข้อ ๑๐ แห่งข้อบังคับการเคหะแห่งชาติ ฉบับที่ ๘๐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด ที่กำหนดเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดไว้ว่า “ข้อ ๑๐ ในกรณีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นทำให้เกิดความเสียหายแก่

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๕/๗๒๕ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

[๑] ต่อมาการเคหะแห่งชาติได้มีหนังสือ ที่ พม ๕๑๓๓/๑๖๖๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ ยกเลิกชั้นความลับ

การเคหะแห่งชาติ หรือในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐแห่งอื่น ให้การเคหะแห่งชาติร่วมกับหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นนั้นร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการ” หากการเคหะแห่งชาติมีความเห็นแตกต่างจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ให้การเคหะแห่งชาติมีหนังสือถึงผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เพื่อพิจารณาวินิจฉัย

๔. การเคหะแห่งชาติมีความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ต่างจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โดยเห็นว่า กรณีนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจแต่งตั้ง กำกับ ดูแล คณะกรรมการการเคหะแห่งชาติ เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ด้วยเหตุผล ดังนี้

(๑) ข้อ ๑๐ แห่งข้อบังคับการเคหะแห่งชาติ ฉบับที่ ๘๐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด มีเหตุผลจากการที่ต้องการให้ทั้งสองหน่วยงานได้ร่วมกันดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงไปในคราวเดียวกัน เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ผู้ทำให้เกิดความเสียหายได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาว่าการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายนั้น เป็นกรณีที่หน่วยงานดังกล่าวต้องรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่ ดังนั้น การแต่งตั้งกรรมการร่วมกันตามข้อกำหนดข้างต้น หมายถึงกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐแห่งอื่นได้ปฏิบัติหน้าที่ให้แก่หน่วยงานของรัฐแห่งนั้นแล้วก่อให้เกิดความเสียหายแก่การเคหะแห่งชาติ

(๒) คณะกรรมการการเคหะแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของการเคหะแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๗ และถือได้ว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตามคำนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๕ (๓) แห่งข้อบังคับการเคหะแห่งชาติ ฉบับที่ ๘๐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด และข้อ ๔ (๓) แห่งระเบียบของการเคหะแห่งชาติว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด พ.ศ. ๒๕๔๘ ดังนั้น การดำเนินการใด ๆ ตามอำนาจหน้าที่ในฐานะกรรมการการเคหะแห่งชาติแล้วก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐแห่งอื่น การเคหะแห่งชาติ หรือบุคคลภายนอก กรรมการการเคหะแห่งชาติและการเคหะแห่งชาติต้องรับผิดชดใช้เพียงใดย่อมเป็นไปตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่หากมิใช่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ ผู้กระทำย่อมต้องรับผิดชดใช้เป็นการส่วนตัว กรณีนี้แม้ว่ากรรมการการเคหะแห่งชาติจะเป็นเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นด้วยก็ตาม แต่หากความเสียหายที่เกิดขึ้นมิได้เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ให้แก่หน่วยงานของรัฐแห่งนั้น หน่วยงานของรัฐแห่งนั้นย่อมไม่ต้องรับผิดชดใช้ ประกอบกับเมื่อพิจารณาจากคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติที่ระบุเพียงชื่อบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเท่านั้น การเป็นกรรมการการเคหะแห่งชาติจึงเป็นการเฉพาะตัวบุคคลไม่เกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐ กรณีนี้จึงไม่เข้าตามข้อ ๑๐ แห่งข้อบังคับการเคหะแห่งชาติ ฉบับที่ ๘๐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด นอกจากนั้น กรณีที่กรรมการการเคหะแห่งชาติเป็นผู้กระทำให้เกิดความเสียหายนั้น ข้อบังคับการเคหะแห่งชาติฯ มิได้กำหนดไว้ว่าผู้ใด

มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง จึงเห็นสมควรพิจารณาเทียบเคียงจาก ข้อ ๙ แห่งข้อบังคับการเคหะแห่งชาติฯ ที่กำหนดว่าหากผู้ว่าการการเคหะแห่งชาติเป็นผู้ทำให้เกิดความเสียหายให้ประธานกรรมการการเคหะแห่งชาติเป็นผู้แต่งตั้งกรรมการ อันเป็นการกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจแต่งตั้ง กำกับ ดูแล ผู้ที่กระทำละเมิดเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ ซึ่งสอดคล้องกับข้อ ๑๐ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐเป็นผู้มีอำนาจร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

การเคหะแห่งชาติจึงขอหารือในสองประเด็น ดังนี้

๑. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดกรณีนี้ สมควรดำเนินการอย่างไร จึงจะถือได้ว่าเป็นแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง

๒. ด้วยข้อเท็จจริงปรากฏตามผลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินว่าความเสียหายเกิดจากเจ้าหน้าที่มิได้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง และแนวทางการปฏิบัติในการจัดซื้อที่ดินที่คณะกรรมการการเคหะแห่งชาติกำหนด พฤติการณ์ดังกล่าวจึงเข้าข่ายเป็นการกระทำผิดทางวินัยด้วย ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการทางวินัยและพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ การเคหะแห่งชาติจะให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการพิจารณาทางวินัยพร้อมกันไปในคราวเดียวกันด้วยได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สำนักงานปลัดกระทรวง) และการเคหะแห่งชาติ เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดและข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า มีผู้ที่เกี่ยวข้องในการกระทำให้เกิดความเสียหายแก่การเคหะแห่งชาติสืบเนื่องจากโครงการจัดซื้อที่ดินของการเคหะแห่งชาติในปีงบประมาณ ๒๕๓๙ (ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๙) ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของการเคหะแห่งชาติ ผู้ว่าการการเคหะแห่งชาติ และคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติ การเคหะแห่งชาติจึงเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งเป็นผู้กำกับดูแลการเคหะแห่งชาติพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด และรายงานการดำเนินการให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบ ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเห็นว่า เมื่อคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (ปัจจุบันเป็นผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) และผู้แทนกระทรวงการคลัง จึงต้องให้ทั้งสองกระทรวงดังกล่าวร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามข้อ ๑๐[๒] แห่งข้อบังคับการเคหะแห่งชาติ ฉบับที่ ๘๐ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การ

---

[๒]ข้อ ๑๐ ในกรณีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นทำให้เกิดความเสียหายแก่การเคหะแห่งชาติ หรือในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐแห่งอื่น ให้การเคหะแห่งชาติร่วมกับหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นนั้นร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการ

ปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด ซึ่งประกาศใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๔ การเคหะแห่งชาติไม่เห็นด้วยกับความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพราะการร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามข้อ ๑๐ ดังกล่าวหมายถึงกรณีมีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นกระทำละเมิดต่อการเคหะแห่งชาติ แต่ผู้แทนกระทรวงมหาดไทยและผู้แทนกระทรวงการคลังที่มาเป็นกรรมการการเคหะแห่งชาติ ถือเป็นเจ้าหน้าที่ของการเคหะแห่งชาติซึ่งมีหน้าที่เฉพาะในการปฏิบัติภารกิจบางประการของการเคหะแห่งชาติเท่านั้น ไม่ใช่กรณีที่ต้องให้หน่วยงานของรัฐต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่เป็นผู้แทนร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดด้วย และข้อบังคับดังกล่าวไม่ได้กำหนดว่าผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติเป็นผู้กระทำละเมิดต่อการเคหะแห่งชาติไว้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้วเห็นว่ามีประเด็นที่ต้องพิจารณาดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ใดเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าเจ้าหน้าที่การเคหะแห่งชาติ ผู้ว่าการการเคหะแห่งชาติ และคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติ มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำละเมิดต่อการเคหะแห่งชาติ เห็นว่ากรณีนี้เป็นการกระทำละเมิดที่เกิดขึ้นก่อนพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มีผลใช้บังคับ ประกอบกับพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๗ ไม่ได้บัญญัติเรื่องนี้ไว้เป็นการเฉพาะ และเนื่องจากการเคหะแห่งชาติเป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย จึงเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔[๓] แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ซึ่งข้อ ๒๙[๔] แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ให้อำนาจรัฐวิสาหกิจในการออกข้อบังคับได้เฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการค้ำประกัน การผ่อนผันการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และการประนีประนอมยอมความตามข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ และข้อ ๒๘ ตามลำดับ เท่านั้น ดังนั้น การดำเนินการ

---

[๓]มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ ฯลฯ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ฯลฯ ฯลฯ

[๔]ข้อ ๒๙ ในกรณีตามข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ หรือข้อ ๒๘ ถ้าเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐที่เป็นราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ การดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบสำหรับหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

เกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดจึงต้องเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำละเมิดต่อการเคหะแห่งชาติ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของการเคหะแห่งชาติ ผู้ว่าการการเคหะแห่งชาติ และคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔[๕] แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ และข้อ ๔[๖] แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งหรือถูกสั่งให้ปฏิบัติงานให้แก่การเคหะแห่งชาติที่เป็นหน่วยงานของรัฐ โดยแยกพิจารณาตามตำแหน่งผู้ที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่การเคหะแห่งชาติ ดังนี้

(๑) กรณีเจ้าหน้าที่ของการเคหะแห่งชาติทำให้เกิดความเสียหาย ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด คือ ผู้ว่าการการเคหะแห่งชาติ ในฐานะเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชา บรรจุ แต่งตั้ง และดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่งตามมาตรา ๒๒[๗] แห่งพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติฯ

(๒) กรณีผู้ว่าการการเคหะแห่งชาติทำให้เกิดความเสียหาย ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด คือ ประธานกรรมการการเคหะแห่งชาติในฐานะเป็นผู้ลงนามแต่งตั้งตามมาตรา ๑๘[๘] แห่งพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติฯ

---

[๕]มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งในฐานะเป็นกรรมการหรือฐานะอื่นใด

ฯลฯ ฯลฯ

[๖]ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งในฐานะเป็นกรรมการหรือฐานะอื่นใด บรรดาซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือถูกสั่งให้ปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

[๗]มาตรา ๒๒ ผู้ว่าการมีอำนาจ

(๑) ปกครองบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง

(๒) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อนขั้น ตัดหรือลดขั้นเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างชั้นรองผู้ว่าการ ผู้ช่วยผู้ว่าการ ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่าย ผู้อำนวยการกอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่าตำแหน่งดังกล่าวขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

ฯลฯ ฯลฯ

[๘]มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ว่าการและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๓) กรณีคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติทำให้เกิดความเสียหาย ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในฐานะเป็นผู้กำกับดูแลการเคหะแห่งชาติ

โดยที่ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตาม (๑) (๒) และ (๓) เกิดจากข้อเท็จจริงเดียวกัน จึงอาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงทางละเมิดคณะเดียวได้ โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้แต่งตั้ง

ประเด็นที่สอง การเคหะแห่งชาติจะแต่งตั้งให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดพิจารณาความรับผิดทางวินัยของเจ้าหน้าที่การเคหะแห่งชาติไปในคราวเดียวกันได้หรือไม่ เห็นว่า การดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของการเคหะแห่งชาติต้องดำเนินการตามข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยของการเคหะแห่งชาติ จึงไม่อาจกำหนดให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดดำเนินการสอบข้อเท็จจริงทางวินัยได้

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ
(คุณพรทิพย์ จาละ)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ตุลาคม ๒๕๕๒